

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 12. Tibicinis & aliorum obscoena leuitas fulmine punita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

locū insilient. Quæ omnia, in aliquot tremenda narrationis exemplis, ostendemus contigisse.

§. XII.

Tibicinis, & aliorum obscœna lenitas fulmine punita.

Primum recenset idem, qui supra laudatus est, Thomas Brabantinus, his verbis:

Marchia, in Flandria atq; Brabantia districtu, villa populosissima sita est, in qua dedicatio celebrata multos, ad spectacula & ludos, traxerat.

Inter quos, ut à Magistro Guilelmo bono & literato presbytero, & de eisdem partibus nato, percepimus, quidam tibicen erat, qui chorifantes iuvenes & puellas, saltationibus, & gesticulationibus suis, ad carmina obscœna & turpia, concitabat. Hinc, calo nubibus circa vespertas obscurato, quiq; ad propria redierunt, solo autem tibicine nondum lusibus satiato, per viam ad solita remeante, & canente tibia, & saltante, & posteriorum sonitibus turpiter insonante, duo pueri pastores, ubi tonitrua, & coruscationes imminere viderunt, ad dumeta fugerunt, & eis videntibus, in tibicinem fulmen incidit, & extinxit, & eius brachium amputavit. Nec mora. viderunt pueri, quòd duo nigerrimi canes, ex insperato, venerunt, & inter se pendulum extincti brachium deportarunt. Hac, post tonitrua, nun-

Thom.
Canti-
prat. lib. 2.
apud. cap.
67. §. 4.

tiantibus pueris, amici venerunt, & cadauer mortui ad propria detulerunt. Manè autē, dicente presbytero, quia in atrio fidelium sepeliendus non esset, quem in ludis turpibus, tam notabiliter tonitruum occidisset, responderunt amici: etsi extinctus sit tonitruo, tamen ad dedicationē Ecclesie peregrinus, cum alijs, occurrit. Permissis ergo Presbyter, etsi dolens, ut in atrio sit sepultus. Et vide rectitudinem diuini iudicij. Manè factō, sepulchrum patens inuentum est, & locus, in quo iacuerat, vacuus & eiectus, cadauer verò, ut optimè credi potest, sicut eius brachium, à Demonibus asportatum est. Nota ergo, lector, quia tali vindictā digni sunt, etsi eos, parcente Deo, tales semper casus non puniant, qui, turpibus ludis & cantibus, sacra fidelium atria & Ecclesiam inhonorant. Hoc primum exemplum docet, nubibus ac tempestatibus, non solum maiestatem DEI hominibus innotescere, si cut quondam contigit, cum Moyse decalogus, in monte Sinai, traderetur, quando cœperunt audiri tonitrua, ac micare fulgura, & nubes densissima operire montem; & , quando, auditā voce diuinā, turba dicebat, tonitruum esse factū: sed etiā, coruscis his ignibus, iram Numinis ostendit, peccatores, cum auctoritate, punientis, Ita minitans dixit: si acut-

Exod. 19.
16.

Ioan. 12.
29.

Deuter.

ro, ut

ro, ut fulgur, gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea, reddam ultionem hostibus meis, & his, qui oderunt me, retribuam. Quod in hostibus suis etiam David expertus dixit: Tonabit de caelo Dominus: & excelsus dabit vocem suam. Misit sagittas, & dissipauit eos; fulgur, & consumpsit eos. Quod An. Christi 1222. in quodam Saxoniae teatro, non sine tragico luctu, spectatum est, vbi subitum fulmē homines adeò viginti, momento absumpsit; vt, leuissimo elemento, grauissimè punirentur obscenae leuitatis amatores; solus Sacerdos euasit, qui ceteris tamen, ob scandalum, plus videbatur, peccauisse. Sed saepe Deus Sacerdotibus parcat propter ordinem: sicut legitur de Aarone, quem non percussit lepra, sed sororem; cum tamē non legatur, sorore minùs peccasse: vel fortè, in eo, aliquid boni, Deus praeuidit, propter quod illi pepercit. Quod verò aliquando, ob huiusmodi leuitates, Deus, Sacerdotes puniat, praesto est exemplum; ait idem author, cuius verbis ipsa sinceritate à fabula vindicatis, vtile fuerit plura hīc apponere.

§. XIII.

Impurus & saltator sacerdos, fulmine eastratus.

Est villa, in Episcopatu Treuirensi, Elisatia Idem Au-

D 4 voca-